भिप्रचिवते। श्रास्य तं जनपदं पूर्व्वा कीर्त्तिर्गच्छित। दा-नेकामाश्रसी पुजाभवन्ति। यग्वं वेदं ॥ १॥

वेद सम्पवतत्र प्राद्त्यात् पवते वात्यावात्येष पवमानगव दक्षिणतत्र यन्तम् पवदंन्य त्तरतः पाद्मानस्ताः सोऽपद्यन्तीत्यष्टी च ॥ अनु ० ६ ॥

दशसाऽन्वाकः।

पुजापितः सोमः राजानमस्जत। तं चयोवेदाअन्वसञ्चनः। तान् इस्तेऽकुरुत। अय इसीता साविचो। सोमं राजानं चकमे। अहामु स चकमे। सा ह पितरं पुजापित्मुपससार। तः होवाच। नमस्ते अस्तु
भगवः। उप त्वायानि॥१॥

प्रत्यापद्ये। सोमं वै राजानं कामये। श्रुह्वामु सकामयतइति। तस्याउ इ स्थागर्मलङ्कारं केल्पियत्वा।
दश्रहोतारं पुरस्ताद्यास्थायं। चतुर्हेतारं दिश्चितः।
पञ्चहोतारं पुत्रात्। षड्ढोतार्मुत्तरतः। सप्तहीतारमुपरिष्टात्। सम्मारेश्च पित्विभिश्च मुखेऽलङ्कृत्यं॥ २॥
श्रास्यार्डं वेत्राज। तार्र होदीक्ष्यावाच। उपमा वत्रिस्विति। तर्र होवाच। भी गन्तुं मञ्जाचेष्टव। एतन्मञ्जा-